

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Typologie italských adjektiv fungujících jako adverbia

Diplomantka: Kamila Kmeťová

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.

Rozsah: 60 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

Cílem předkládané práce je nalézt co možná nejúplnější seznam adjektiv, která mohou rozvíjet sloveso a fungovat tak jako neohebné adverbium, popsat tato konvertovaná adjektiva a nabídnout jejich typologii.

V úvodní teoretické části autorka správně vymezila slovnědruhovou kategorii adjektiv i adverbii a detailně popsala vnitřní klasifikaci obou těchto slovních druhů v italštině. Přehled je ve všech směrech korektní a lze mu vytknout jen tři nepříliš podstatné věci: (1) Detailní rozbor determinacních adjektiv (s. 17-23) se zdá zbytečný, neboť adjektiva z této kategorie k adverbii nekonvertují; (2) Při prezentaci adverbii z hlediska formy (s. 23-25) bych očekával zmínku o adverbii konvertovaných; (3) Dekameron není psán *antickým* jazykem (s. 11).

Analytická část práce rámcově splňuje vytčené cíle, třebaže by podle mne bylo vhodnější, kdyby se zaměřila pouze na jeden aspekt problému, ale zpracovala jej důkladněji. Prvním výsledkem je seznam 31 adjektiv konvertovatelných na adverbia (s. 30-31) – je zpracován na základě sekundární literatury, což je jistě v pořádku, na druhou stranu tím pádem patrně nebude co nejúplnější, jak autorka zamýšlela: vhodná korpusová rešerše by v tomto směru mohla napomoci. Druhým sledovaným cílem bylo pořídit seznam nejfrekventovanějších sloves s každým konvertovaným adjektivem a zjistit, zda je tento seznam otevřený či idiomatizovaný. Zde autorka přináší cenné příklady a argumenty, které ukazují, že většina příkladů patří do pravidelného jazyka. Interpretace některých příkladů je nicméně chybná, např.:

1) Po slovesech *risultare*, *trovare* a *mantenere* je třeba řadu adjektiv považovat za skutečná adjektiva ve funkci jmenného predikátu, resp. kopredikátu. Např. *risultò chiaro tutto il resto* (37) – srov. flexi v *risultano chiari i motivi*. Podobně *la polizia mantiene alto il livello di allerta* (s. 34) – srov. *mantenere alti i prezzi*, aj.

2) Některá ze studovaných adjektiv mají v adverbiiální funkci více významů, což autorka nereflektuje. To je zejména příklad tvaru *giusto* (s. 41) v příkladech jako *pensavo giusto* (= *appunto*) *che*, vs. *se andava bene, colpiva giusto* (= *solo*) *la mano*. Naproti tomu v *non trovo giusto che* funguje tvar *giusto* opět jako ohebné adjektivum (srov. *non trovo giusti i calcoli*).

3) V příkladu *vendo basso elettrico* (s. 35) je *basso* substantivem.

Srovnáním konvertovaných adverbii s adverbii odvozenými pomocí sufixu *mente* (typu *alto* vs. *altamente*) otevřela autorka velmi zajímavou kapitolu, která by jistě vydala na samostatnou bakalářskou práci. Tématu však věnovala jen několik stran (s. 50-53) a pro většinu případů uvádí, že mezi oběma tvary není rozdíl ve významu či použití, což ne vždy odpovídá skutečnosti.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **velmi dobrou**.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.

V Českých Budějovicích, dne 18. května 2015